

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 660/2024-6

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Molnára (sudca spravodajca) a sudcov Petra Straku a Ľuboša Szigetiho v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 5To/59/2024 z 30. júla 2024 a postupom bližšie nešpecifikovaných orgánov činných v trestnom konaní v konaniach vedených pod ČVS: ORP-68/2-VYS-RS-2024, ČVS: ORP-56/2-VYS-BB-2024 a ČVS: ORP-60/2-VYS-BR-2024 takto

r o z h o d o l :

- Žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred Ústavným súdom Slovenskej republiky **n e v y h o v u j e .**
- Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 29. októbra 2024 domáha zrušenia rozsudku krajského súdu sp. zn. 5To/59/2024 z 30. júla 2024 (ďalej len „namietaný rozsudok“), preskúmania ním podaných trestných oznámení preverovaných bližšie nešpecifikovanými orgánmi činnými v trestnom konaní v konaniach vedených pod ČVS: ORP-68/2-VYS-RS-2024, ČVS: ORP-56/2-VYS-BB-2024 a ČVS: ORP-60/2-VYS-BR-2024, priznania finančného odškodnenia pre jeho rodinných príslušníkov v sume 10 000 eur a tiež ustanovenia právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom.

II.

Argumentácia sťažovateľa

2. Sťažovateľ vo svojom podaní formuluje všeobecné tvrdenia o nezákonom a korupčnom postupe všeobecných súdov prejednávajúcich vec jeho trestného obvinenia pre trestné činy znásilnenia a vydierania, ktorý sa zavíril prijatím odsudzujúceho namietaného rozsudku krajského súdu.

Prezentuje tieto všeobecné tvrdenia bez bližšieho zdôvodnenia a konkretizácie relevantných informácií, pričom sa ich snaží umocniť expresívnymi a urážlivými vyjadreniami adresovanými nielen všeobecným súdom a orgánom činným v trestnom konaní prejednávajúcim ním uplatnené trestné oznámenia, ale aj samotnému ústavnému súdu, ktorý v minulosti vybavil podanie sťažovateľa a jeho odložením. Považuje namietaný rozsudok krajského súdu za hrubo porušujúci jeho právo na spravodlivý proces, keď mu bolo podľa jeho vyjadrenia odopreté právo dokázať svoju nevinu.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

III.1. K namietanému rozsudku krajského súdu:

3. V zmysle princípu subsidiarity zakotveného v čl. 127 ods. 1 ústavy poskytuje ústavný súd v konaní podľa čl. 127 ústavy ochranu základným právam alebo slobodám fyzických osôb a právnických osôb za podmienky, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Systém ústavnej ochrany základných práv a slobôd je teda rozdelený medzi všeobecné súdy a ústavný súd, pričom ochranu základným právam a slobodám poskytuje v zmysle ústavy primárne všeobecné súdnictvo a ústavný súd až subsidiárne. Vo vzťahu k namietanému rozsudku krajského súdu využil sťažovateľ, ako sám v ústavnej sťažnosti uvádza, opravný prostriedok – dovolanie. O dovolaní je oprávnený a povinný rozhodnúť Najvyšší súd Slovenskej republiky súd ako dovolací súd. Dovolanie tak predstavuje účinný právny prostriedok ochrany práv sťažovateľa vo vzťahu k namietanému rozsudku krajského súdu. Existencia dovolacieho konania pred najvyšším súdom nepripúšťa možnosť ústavného súdu rozhodovať o namietanom rozsudku krajského súdu. Vzhľadom na uvedenú skutočnosť ústavný súd pri predbežnom prerokovaní ústavnú sťažnosť sťažovateľa v časti smerujúcej voči namietanému rozsudku krajského súdu odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. a) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) pre nedostatok právomoci.

III.2. K požiadavke preskúmania podaných trestných oznámení:

4. Pokiaľ ide o požiadavku sťažovateľa, aby ústavný súd preveril trestné oznámenia, ktoré sťažovateľ uplatnil proti sudcom všeobecných súdov (ktorí prejednávali jeho trestnú vec), o ktorých sa vedú sťažovateľom špecifikované konania pred bližšie nekonkretizovanými orgánmi činnými v trestnom (prípravnom) konaní, a aby polícia uložil pokyny k ich náležitému prevereniu, ústavný súd poukazuje na ustanovenia § 230 a nasl. Trestného poriadku, podľa ktorých dozor nad zákonnosťou prípravného konania vykonávajú orgány prokuratúry. Táto právomoc ústavnému súdu neprislúcha a nemôže si ju v rozpore s vymedzenými právomocami uzurpovať (bez ohľadu na to, že sťažovateľ, ako sám uvádza, nedôveruje Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky).

5. Vychádzajúc z prezentovaných záverov, ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa v dotknutej časti podľa § 56 ods. 2 písm. a) zákona o ústavnom súde odmietol pre nedostatok právomoci na jej prerokovanie.

6. Nad rámec a na záver vo vzťahu k argumentácii sťažovateľa, v ktorej sa nevyhol nevhodným expresívnym a urážlivým vyjadreniam na adresu orgánov verejnej moci, chce ústavný súd sťažovateľa ubezpečiť, že takýto štýl formulovania argumentov nijako nezvyšuje ich presvedčivosť, práve naopak. Ústavný súd totiž za implicitnú formálnu náležitosť ústavnej sťažnosti považuje zdvorilú úradnú komunikáciu, nie útočné prejavy (pozri sp. zn. I. ÚS 543/2024, bod 16).

IV.

K žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom

7. V zmysle § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže ustanoviť navrhovateľovi právneho zástupcu, ak navrhovateľ o to požiadava, ak to odôvodňujú jeho pomery a nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti. Tieto tri predpoklady na ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom musia byť splnené súčasne. Ak hoci len jeden z týchto predpokladov nie je splnený, nemožno žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu vyhovieť (m. m. III. ÚS 265/2014, III. ÚS 588/2015).

8. Ústavný súd dospel k záveru, že v danom prípade u sťažovateľa nie sú splnené podmienky na ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom. Z obsahu ústavnej sťažnosti a výsledku jej posúdenia ústavným súdom (ako to vyplýva z časti III tohto uznesenia) je zrejmé, že v danom prípade ide o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti (m. m. III. ÚS 265/2014, III. ÚS 588/2015, II. ÚS 193/2020). Keďže nebol splnený jeden z nevyhnutných predpokladov ustanovenia právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom, žiadosti sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu ústavný súd nevyhoviel.

9. Ústavný súd vzhľadom na všetky svoje závery rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 18. decembra 2024

Peter Molnár
predseda senátu